

mæssige Produktion. Ligeledes kan Mindretallet tiltræde §§ 11, 12 og 13, der ved Laan og Tilskud til Grundforbedringsarbejder, Lempelser for Driftslaaneforeninger samt midlertidig Henstand med Gældsafdrag for de under Højkonjunkturen oprettede Statshusmandsbrug søger paa forskellig Vis at lette Krisen for den landbrugsmæssige Produktion. Med samme Formaal stiller Mindretallet sammen med Socialdemokratiet Ændringsforslagene under Nr. 22 og 23 om et 2 Aars Moratorium med Hensyn til Opsigelse af og Afdrag paa Gæld, stiftet i Landbrugsejendomme siden 1. Januar 1919, for saa vidt Afdragene overstiger 1 pCt. af Gælden, samt om Nedsættelse af Amsudvalg til at bistaa Landbrugere ved Opnaaelse af Akkord.

Mindretallet tiltræder ogsaa Lovforslagets § 14 om en Forøgelse af Statsboligfondens Udlaansbeløb i 1927 fra 20 Mill. Kr. til 27 Mill. Kr., idet Mindretallet under de nuværende Kreditvanskeligheder finder en saadan Forøgelse nødvendig for at hindre en omfattende Standsning af Byggeriet med deraf følgende stigende Arbejdsløshed, og Staten efter Mindretallets Opfattelse ikke ved Forøgelsen af Laanebeløbet efter de for Laanene nugældende Regler paadrager sig nogen Risiko.

Med Hensyn til Lovforslagets §§ 3 og 7 om Garanti for Laan samt Tilskud til Erhvervsvirksomheder, som har planlagt Indførelsen af forbedret Teknik og Organisation, da kan Mindretallet billige, at Staten støtter en saadan Udvikling hen mod større Konkurrencedygtighed, men Mindretallet maa ønske, at Ydelsen af saadanne Garantier og Tilskud sker under et Rigsdagsudvalgs Kontrol, og har derfor stillet Forslag herom under Ændringsforslag Nr. 14. Mindretallet foreslaar endvidere under Nr. 11, at Beløbet, der i alt kan ydes i Tilskud paa dette Omraade, nedsættes fra 2 Mill. Kr. til 1 Mill. Kr., hvilket er det Beløb, som anbefales af Socialministeriets Arbejdsudvalg.

Ligeledes har Mindretallet ikke kunnet billige Størrelsen af de Beløb, der i Lovforslaget er foreslaaet i § 6 til Ud-

videlse af Beskæftigelsen i visse Erhverv eller Virksomheder og i §§ 15 og 16 til Fremme af offentlige Arbejder, idet Mindretallet maa mene, at der ikke er Rimelighed i, at Rigsdagen bevilger større Laan eller Tilskud, end der efter de foreliggende Oplysninger kan antages at blive Brug for. Mindretallet har derfor stillet en Række Forslag om Indskrænkning af de i disse Paragraffer foreslaaede Beløb. Rettesnoren for disse Forslag har, som det fremgaar af nedenstaaende Bemærkninger, i alle Tilfælde været dels de fra Ministeriets Side forelagte Oplysninger, dels de af Socialministeriets Arbejdsudvalg anlagte Synspunkter.

Overfor Forslaget i § 6 om at stille 15 Mill. Kr. til Raadighed som Tilskud til Opretholdelse eller Udvidelse af Beskæftigelsen i Erhverv eller Fag, der er ramt af en omfattende Arbejdsløshed, ønsker Mindretallet at udtale, at man ligesom i den foregaaende Rigsdagssamling er rede til at støtte en midlertidig Kriselovgivning, hvorefter Understøttelse søges erstattet med Arbejde, derved, at Beløb, som ellers vilde medgaa til Arbejdsløshedsunderstøttelse, anvendes til Støtte for kriserammede industrielle og haandværksmæssige Virksomheder, hvor en saadan Støtte muliggør en betydelig Indskrænkning af Arbejdsløsheden, og man foreslaar derfor i Ændringsforslag Nr. 9, at der foreløbig stilles 3 Mill. Kr. til Raadighed hertil, hvilket er det samme Beløb, som de socialdemokratiske og radikale Medlemmer af Kriseværnsudvalget i foregaaende Rigsdagssamling enedes om som et rimeligt Beløb til et Forsøg paa dette Omraade. Mindretallet vil ikke finde det forsvarligt at gaa videre paa nærværende Tidspunkt, naar henses til, at Erhvervsministeren ikke overfor Udvalget har kunnet forelægge bestemte Planer paa dette Omraade, og Industriens Repræsentation, Industriraadet, overfor Udvalget har erklæret, at man maa anse en saadan Tilskudsordning for kun at være anvendelig overfor enkelte Virksomheder eller bestemte Eksportindustrier. Mindretallet har dog ment at burde